

A mikházi leletek képezik a kutatásom kiindulópontját, de a teljes Dacia területéről származó csontmerevítőket próbáltam megvizsgálni, illetve más provinciák keleti íjászegységének leletanyagát is figyelembe vettem, amennyire lehetőségeim engedik.

Munkám során a kísérleti régészet módszertanára is alapoztam, mivel számos kutatási kérdésre szinte csak így kaphatunk választ. Bár a rómaiak nem számítottak jó íjászoknak, a hadsereg elitegységei a nehézpáncélatú légiós katonák voltak, a segédc csapatok között találunk szép számban íjász egységeket (*saggitari*) is, melyeket főleg a keleti tartományokból vagy a kliensállamokból toboroztak.

A mikházi leletanyagnak, mivel jól dokumentált, fontos szerepe van a daciai római kori íjászat kutatásában. A csontmegmunkáló műhelyek elhelyezkedése segíthet az íj felépítésének és az íjhoz tartozó felszerelések gyártásához kapcsolódó kérdések tisztázásában. A lövés és célzás mikéntje, illetve stílusa is fontos lehet, főleg a kísérleti régészet szempontjából.